

ابوسعبد مجد بن احمد صاعدی اصفهانی

آل صاعد یا صاعدیان، یکی از خاندان‌های علمی و روحانی **حنفی مذهب** در **اصفهان** می‌باشند که از **قرن پنجم تا دهم هجری**، **قدرت** و ریاست فوق‌العاده‌ای در شهر داشته‌اند. یکی از شخصیت‌های این **خاندان**، **ابوسعبد صاعدی مجد بن احمد بن مجد بن صاعد بن مجد** است.

فهرست مندرجات

- ۱ - معرفی اجمالی
- ۲ - اتحاد صاعدی با جوینی
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

معرفی اجمالی

ابوسعبد صاعدی مجد بن احمد بن مجد بن صاعد بن مجد (۴۴۴-۵۲۷ق/۱۰۵۲-۱۱۳۳م)، **کنیه** او را گاهی ابوسعید گفته‌اند. وی از **پدر** و عمویش **حدیث شنید** و **قضاوت** و ریاست **نیشابور** به وی داده شد و به شیخ‌الاسلام شهرت یافت. به سبب فضل و ثبات اندیشه‌اش فردی شایسته برای قضاوت بود. عمری دراز کرد و به گروه بسیاری حدیث آموخت.
[۱] ابن ابی‌الوفاء، محی‌الدین، الجواهر المصنیه، ج ۲، ص ۲۲.

اتحاد صاعدی با جوینی

به روایت **ابن اثیر** در (۴۸۸ق/۱۰۹۵م) آشوب‌هایی در نیشابور روی داد. امام الحرمین **ابوالمعالی جوینی** رئیس **شافعیان** و **مجد بن احمد صاعدی** پیشوای **حنفیان** بر ضد **محممشاد** رئیس کرامیان متحد شدند و بر او پیروز گشتند. مدارس کرامیان ویران گشت و گروهی از آنان و دیگر فرقه‌ها به هلاکت رسیدند.
[۲] ابن اثیر جزری، ابوالحسن علی بن ابی‌الکرم، الکامل فی التاریخ، ج ۱۰، ص ۲۵۱.

پانویس

- ↑ ابن ابی‌الوفاء، محی‌الدین، الجواهر المصنیه، ج ۲، ص ۲۲.
- ↑ ابن اثیر جزری، ابوالحسن علی بن ابی‌الکرم، الکامل فی التاریخ، ج ۱۰، ص ۲۵۱.

منبع

مهدوی، سیدمصلح‌الدین، اعلام اصفهان، ج ۱، ص ۷۲.
دانشنامه بزرگ اسلامی، مرکز دائرةالمعارف بزرگ اسلامی، برگرفته از مقاله «آل صاعد»، شماره ۴۳۹.